

Μαρία Καλαποθάκη

γιατρός
1859-1941

Στους δρόμους της Αθήνας σκάει ο τζιτζίκας, όμως στις μεγάλες αίθουσες του Παλατιού βασιλεύει δροσιά. Ευτυχώς, γιατί η βραδιά προβλέπεται μεγάλη. Σήμερα, η βασίλισσα Όλγα θα παρασημοφορήσει τις γυναίκες που συμμετείχαν στον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897, αυτόν τον ατυχή πόλεμο που τελείωσε με ήττα της Ελλάδας και με πολλές απώλειες. Κι αν δεν υπήρχαν οι είκοσι νοσοκόμες που έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις για να σώσουν τα τραυματισμένα φανταράκια που έφταναν πάνω σε πρόχειρα φορεία στο καινούργιο νοσοκομείο του Βόλου, οι απώλειες θα ήταν μεγαλύτερες. Και πάνω απ' όλα, αν δεν υπήρχε η Μαρία, η διευθύντριά τους. Η όμορφη κοπέλα που γεννήθηκε στην Αθήνα, πήγε σχολείο στην Αμερική, σπούδασε Ιατρική στο Παρίσι, πήρε το διδακτορικό της από τη Σορβόνη και ξαναγύρισε στον τόπο της για να προσφέρει τις υπηρεσίες της στην πατρίδα.

Η Μαρία ήθελε να γίνει χειρουργός και γυναικολόγος· όμως η Ελλάδα εκείνη την εποχή είχε άλλες ανάγκες. Πολλά μωρά πέθαιναν λίγο μετά τη γέννηση τους, ενώ η φυματίωση θέριζε. Οι άνθρωποι ήταν φτωχοί, αμαθείς και καχύποπτοι. Πάλεψε σκληρά η Μαρία για να πείσει τις οικογένειες των ασθενών να απολυμαίνουν τα σπίτια τους, να ξεφορτώνονται τα σκεπάσματα και τα ρούχα όσων πέθαιναν από φυματίωση, να τηρούν τους κανόνες υγιεινής. Δούλεψε επίμονα για να βελτιώσει τη βρεφική υγεία και εκπαίδευσε στρατιές νοσοκόμων για την καλύτερη νοσηλεία των παιδιών. Επινόησε νέους τρόπους θεραπείας και κατόρθωσε να τους επιβάλει. Παρακολουθούσε τους φτωχούς ασθενείς δωρεάν και τους αγόραζε τα φάρμακα με δικά της χρήματα. “Ήταν μία αγία” έλεγαν όσοι τη γνώρισαν.



Βένια Λ. – Ηλιάννα Τσ.